

מוותר על כסף, יורד לליגה א', סוגר מעגל: דגן יבזורי חוזר לקבוצה המשפחתית במגידו

ראש המועצה הקים את קבוצת הכדורסל האזורית עם סבו. אביו, אחיו, ושאר בני משפחה שיחקו בה. עכשיו, גם הוא חוזר אליה. דגן יבזורי החליט לשים את הפרק המקצועני של הקריירה מאחוריו, ולנסות להעלות את הפועל מגידו לליגה הארצית

אריה ליבנת 06.09.2019 19:13

"חזרתו של דגן להפועל מגידו מהווה סגירת מעגל כפולה ומרגשת מאוד מבחינתי", מספר ל"ספורט הארץ" ראש מועצת מגידו, איציק חולבסקי, אחרי שדגן יבזורי חתם השבוע לארבע עונות בקבוצה שמשחקת בליגה א'. למעשה, מדובר אפילו בסגירת מעגל משולשת: מבחינת השחקן עצמו - שהצטיינותו ביקנעם/מגידו היא זו שהובילה לקריירה בת 12 שנים בליגת העל, מבחינה משפחתית - אביו, סבו ושני דודיו, כולם שיחקו בקבוצות האיזוריות, ומבחינת ראש המועצה.

"בסוף 1980 יצאתי בשליחות קיבוצי עין השופט לשמש כמרכז משק בקיבוץ צעיר בהקמה בדרום רמת הגולן - קיבוץ נטור", מגולל חולבסקי את סיפורו האישי. "יחד איתי הגיע לנטור כשליח מטעם משמר העמק רמי יבזורי. אחד הדברים הראשונים שעשיתי שם הוא להקים מחדש את קבוצת הכדורסל המקומית. רמי ואני היינו שני שחקני חמישייה, ויחד הובלנו את הקבוצה בשנת 1981 למקום השני באליפות רמת הגולן ובשנת 1982 למקום הראשון.

"רמי היה מדריך גד"ש (גידולי שדה) בקיבוץ נטור, ויחד הובלנו את הפיתוח הכלכלי והמשקי של הקיבוץ. נעזרנו רבות בידע הרב, בניסיון ובמקצועיות שלו. בערב במועדון, אחרי יום העבודה, הרתחנו בפניג'אן קפה שחור עם הל ונהניתי יחד עם חבריי מהסיפורים הנפלאים והמרתקים של רמי על קרבות משמר העמק וקרבות חטיבת הנגב בדרום במלחמת העצמאות.

"רמי, שבחודש מרץ הקרוב יהיה בן 90, השתתף במלחמת העצמאות בהגנה על הקיבוץ, בקרבות משמר העמק מול כוחות קאוקג'י. לאחר מכן התגייס, למרות התנגדות הקיבוץ, עם שישה מחבריו בוגרי מוסד "שומריה" לפלוגת המשוריינים בגדוד התשיעי של הפלמ"ח בחטיבת הנגב, ובין היתר השתתף בכיבוש באר שבע ושחרור אילת. אביו של רמי, לובקה יבזורי, הוא מראשוני הפלמ"ח".

רמי יבזורי היה חלק מהסגל של הפועל משמר העמק, שעלתה לליגה הראשונה בשנת 1954. הוא שיחק שלוש עונות בליגה הלאומית. אחיו אמיר שיחק 11 עונות, האח הצעיר יותר, יעל, שיחק שבע עונות. בנו של רמי ואביו של דגן, יריב יבזורי, גדל אף הוא במשמר העמק - אבל עוד לפני שעלה לקבוצה הבוגרת, זו ירדה לליגה השנייה.

יריב יבזורי זוכר את עצמו בכיתה י"א משתף פעולה עם אביו ושני דודיו בקבוצה מקומית שהחלה דרכה בליגה ג'. "שיחקנו נגד בועז ינאי כשהוא היה בן 15 בהפועל נהלל. זה היה במגרשי אספלט עם בורות". יריב היה חלק מהסגל של הפועל מגידו בליגה הראשונה בעונת המשחקים שאחרי מלחמת יום כיפור. "לא התאימה לי המסגרת ולכן לא הגעתי לסוף השנה, אחר כך שיחקתי בליגה א'".

שני בניו של יריב, דגן ורימון, המשיכו את המסורת המשפחתית וגדלו בקבוצת הנוער של קיבוצם משמר העמק. רימון שיחק מספר שנים בליגה הלאומית, לליגת העל הוא הגיע בתפקיד מאמן כושר בגלבו/גליל. בקייצים האחרונים שימש כמאמן הכושר של נבחרת העתודה שזכתה באליפות אירופה בק טו בק.

דגן עשה את קריירת המשחק המרשימה ביותר מכל בני משפחת יבזורי. הוא שיחק בליגת העל לתיכונים עם אורט קרית ביאליק, עלה עם יקנעם/מגידו לליגה הלאומית והוביל אותה ב-2007 לחצי גמר הפלייאוף ולרבע גמר גביע המדינה. בליגת העל הוא שיחק בהפועל עפולה, זכה עם גלבו/גליל באליפות המדינה ב-2010, ושימש בהמשך כקפטן הקבוצה. במדי מכבי חיפה קלע 36 נקודות בניצחון במלחה על הפועל ירושלים והגיע איתה לגמר אליפות המדינה.

הוא שיחק חמש שנים בנבחרת ישראל והשתתף באליפות אירופה ב-2015. רגע שיא בקריירה שלו היתה החתימה בקיץ 2015 על חוזה לשלוש עונות במכבי תל אביב. יבזורי שיחק שנה וחצי בקבוצה, זכה איתה בגביע המדינה, הועבר להפועל חולון ונפצע. בשנתיים האחרונות השתתף עם מכבי חיפה ועירוני נהריה במאבקי תחתית.

עם סיום העונה, כשנמנע מירידת ליגה, ובגיל 33, בחר יבזורי לסיים את הפרק המקצועני בחייו כשבאמתחתו 2321 נקודות. הרעיון לחזור אחורה ולהצטרף למגידו עלה בשיחות עם חבריו במשמר העמק ובאיזור כולו. "דגן מתגורר במושב היוגב, שהוא אמנם לא חלק ממגידו, אבל הילדים שלו לומדים במשמר העמק. החיבור שלו למועצה הוא מעבר לקירבה הגאוגרפית. במשך כל השנים הוא הגיע לאירועי תרבות של המועצה. כל שנה אנחנו עושים אירוע לזכרו של בארי שיפמן, הקפטן המיתולוגי של גבת/יגור ודגן מגיע", מספר חולבסקי.

קבוצת הכדורסל של מגידו הגיעה לשיאה דווקא ללא יבזורי, בעונת 2009/10 עלתה לליגת העל אחרי ניצחון 0:3 על קרית טבעון בחצי גמר הפלייאוף. "באותן שנים היה חיבור משולש של יקנעם, מגידו ומכבי תל אביב שהעבירה לנו שחקנים צעירים", אומר חולבסקי, "הייתי אז חבר מועצה, וכאודה הפועל, החיבור עם מכבי היה קשה, אפילו טראומטי".

ליריב יבזורי החיבור הזה דווקא היה טבעי. "כולם זוכרים את הניצחון ההיסטורי של משמר העמק על מכבי ת"א (75:70, יוני 1962), אבל היחסים בין המועדונים היו חבריים במשך כל השנים. דווקא את הפועל תל אביב לא סבלנו. בהמשך היו משחקי ותיקים מול מכבי תל אביב והיו גם מפגשים חברתיים. כשמכבי החליטה לעזור ליקנעם/מגידו היה שם שחזור של שיתוף פעולה".

בגלל מגבלות תקציביות יקנעם/מגידו בחרה שלא לממש את זכותה לשחק בליגה הראשונה. היא שיחקה עוד ארבע שנים בליגה הלאומית, עד שהחליטה לוותר גם עליה. "יצרנו חיבור למשך שנתיים עם טבעון, ואז כשראינו שהשותפים לא מוכנים לשים את החלק שלהם, הבנו שזה גדול על מועצת מגידו", מציין חולבסקי, "החלטנו להתרכז בבניית הבסיס והיסודות של מחלקת הנוער. שמנו קבוצה בוגרת אחת בליגה א' ואחת בליגה ב'".

כעת, עם ההחתמה של יבזורי, שואף חולבסקי לעלות בשלב הראשון לליגה הארצית. "דגן מגיע אלינו בתזמון הנכון, הצלחנו ליצור רצף בין מחלקת הנוער המצוינת שהקמנו לבין הקבוצה הבוגרת. יש כמה שחקנים שמחפשים קבוצה טובה להתחיל בה את הקריירה". החוזה של יבזורי רחוק מאוד כמובן מזה שהיו לו בחיפה ובנהריה, ובטח במכבי תל אביב. לדבריו של ראש המועצה מדובר "בשכר צנוע, אבל לדעתי זו תהיה הפרנסה היחידה שלו. לצורך ההחתמה שלו גייסנו ספונסרים והמועצה הגדילה במידה מסוימת את התקציב".

מי שגם בשנים האחרונות, הפחות טובות שלו, שמר על הידית המפורסמת שלו - 39% משלוש בעונה האחרונה - לבטח יחרוך רשתות בליגה הרביעית ברמתה בארץ. אבל התפקיד של יבזורי יהיה לא רק מקצועי. "הרעיון הוא שהוא לא רק יהיה רק שחקן אלא גם יעביר שיעורים במחלקת הנוער, יבקר בבתי ספר בשיעורי ספורט. דגן הוא דמות לחיקוי עבור מחלקת הכדורסל במועצה", אומר חולבסקי.

בגיל 89, ספק אם רמי יבזורי - שנהג לרדת על שופטים כשלא היה מרוצה משריקות שלהם נגד יקנעם ונגד נכדיו - יגיע מחדש לאולם של מגידו. "הוא כל הזמן מתעניין אם הם כבר מתאמנים ומשחקים. בשנים האחרונות הוא לא בא למשחקים של דגן, עקב אחריו וראה אותו בטלוויזיה. גם עכשיו הוא צופה במשחקים של גביע העולם בסין", מספר בנו.

חולבסקי עדיין מאושר משיתוף הפעולה המחודש עם משפחת יבזורי. "אני שמח ומאושר שדגן חוזר להפעל מגידו. לפני מספר שבועות נפגשתי במשמר העמק עם רמי, שרק'ה רעייתו, יריב בנו, דגן ורימון הנכדים. בשיחה המרגשת, שארכה שעה ארוכה, העליתי עם רמי זכרונות מרתקים מהתקופה המשותפת שלנו בקיבוץ נטור".